

721.

OBWIESZCZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 20 maja 1950 r.

o częściowej zmianie taryfy morskich opłat portowych.

Stosownie do § 7 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 kwietnia 1936 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o morskich opłatach portowych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 295) oraz art. 6 ust. 1 pkt. 3 dekretu z dnia 27 marca 1947 r. o zmianach organizacji i zakresie działania naczelnych władz administracyjnych (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 130) ogłaszam w załączniku do niniejszego obwieszczenia częściową zmianę taryfy morskich opłat portowych w państwowych morskich portach handlowych, zamieszczoną w załączniku do obwieszczenia Ministra Żeglugi z dnia 3 czerwca 1948 r. o taryfie morskich opłat portowych (Monitor Polski Nr A-61, poz. 371), zmienionej obwieszczeniami: z dnia 4 października 1948 r. (Monitor Polski Nr A-74, poz. 650) oraz z dnia 25 stycznia 1950 r. (Monitor Polski Nr A-18, poz. 189), z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

MINISTER ŻEGLUGI

w/z L. Bielski

Załącznik do obwieszczenia Ministra Żeglugi z dnia 20 maja 1950 r. (poz. 721).

W Taryfie morskich opłat portowych, stanowiącej załącznik do obwieszczenia Ministra Żeglugi z dnia 3 czerwca 1948 r. o taryfie morskich opłat portowych (Monitor Polski Nr A-61, poz. 371), w brzmieniu nadanym obwieszczeniami: z dnia 4 października 1948 r. (Monitor Polski Nr A-74, poz. 650) i z dnia 25 stycznia 1950 r. (Monitor Polski Nr A-18, poz. 189) wprowadza się zmiany następujące:

- 1) W dziale V punkt 1) Grupa G punkt b) otrzymuje brzmienie następujące:
„b) ryby z połowów własnych za każde rozpoczęte 100 kg. jedn. taryf. — 1,25.
Uwaga: Opłaty uiszcza się, zgodnie z planem połowu, z góry za pół roku, w ciągu pierwszego kwartału w każdym półroczu”.
- 2) Uwagę zamieszczoną w dziale V punkt 1) Grupa G do punktu b) uchyla się.
- 3) W dziale VII punkt 1 podpunkt 2) litera f) otrzymuje brzmienie następujące:
„f) od statków rybackich o napędzie mechanicznym, lub bez, po jedn. taryf. 14.
Uwaga: Opłata uiszcza w jednym porcie polskim jest ważna dla wszystkich portów polskich”.
- 4) W dziale VIII punkt 1) litera e) otrzymuje brzmienie następujące:
„e) wszelkie statki nie dłuższe niż 6 metrów oraz wlośowe łodzie rybackie”.

DZIAŁ II

SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

722.

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICWA

z dnia 24 kwietnia 1950 r.

w sprawie utworzenia Głównych Instytutów: Górnicwa, Naftowego i Torfowego.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o utworzeniu Głównych Instytutów Naukowo-Badawczych Przemysłu (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 388) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów, co następuje:

§ 1. 1. Wydziela się z Głównego Instytutu Paliw Naturalnych instytut specjalny pod nazwą: Instytut Naftowy i przekształca się go w Główny Instytut Naftowy, zwany w dalszym ciągu niniejszego zarządzenia „Głównym Instytutem”.

2. Wydziela się z Głównego Instytutu Paliw Naturalnych instytut specjalny pod nazwą: Instytut Torfowy, utworzony zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 grudnia 1948 r. i przekształca się go w Główny Instytut Torfowy, zwany w dalszym ciągu niniejszego zarządzenia „Głównym Instytutem”.

3. Główny Instytut Paliw Naturalnych, utworzony zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 kwietnia 1948 r., działać będzie nadal pod nazwą: Główny Instytut Górnicwa, zwany dalej w skrócie „Główny Instytut”.

§ 2. 1. Siedzibą Głównego Instytutu Naftowego jest m. Kraków.

2. Siedzibą Głównego Instytutu Torfowego jest m. Elbląg.

3. Siedzibą Głównego Instytutu Górnicwa jest m. Katowice.

§ 3. Zadaniem Głównych Instytutów jest prowadzenie prac naukowo-badawczych, mających na celu rozwój produkcji w poszczególnych dziedzinach, a mianowicie:

1) w odniesieniu do Głównego Instytutu Naftowego — w dziedzinie przemysłu naftowego,

2) w odniesieniu do Głównego Instytutu Torfowego — w dziedzinie przemysłu torfowego,

3) w odniesieniu do Głównego Instytutu Górnicwa — w dziedzinie rozwoju górnictwa, podległego Ministrowi Górnicwa.

§ 4. Zwierzchni nadzór nad Głównym Instytutem sprawuje Minister Górnicwa.

§ 5. Władzami Głównego Instytutu są: Dyrekcja i Rada Naukowa.

§ 6. 1. Organem zarządzającym Głównego Instytutu Naftowego i Głównego Instytutu Torfowego jest Dyrekcja powoływana i zwalniana przez Ministra Górnicwa i składająca się z Dyrektora, reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz podległego mu jednego Wicedyrektora naukowo-technicznego.

2. Organem zarządzającym Głównego Instytutu Górnicwa jest Dyrekcja powoływana i zwalniana przez Ministra Górnicwa, a składająca się z Dyrektora Naczelnicę reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz podległych mu trzech Dyrektorów.

§ 7. Organem nadzorującym działalność Głównego Instytutu jest Rada Naukowa, której skład, czas trwania kadencji oraz szczegółowy zakres i sposób działania określili statut Głównego Instytutu.

§ 8. Do ważności zobowiązań zaciąganych przez Główny Instytut wymagane jest współdziałanie dwu członków Dyrekcji łącznie.

§ 9. Całość wydatków Głównego Instytutu pokrywana jest z budżetu państwowego.

§ 10. 1. Przekazaniu na rzecz Głównego Instytutu ulega majątek Skarbu Państwa oznaczony przez Ministra Górnicwa.

2. Minister Górnicwa zarządzi protokolarne przekazanie Głównemu Instytutowi przydzielonego majątku nieruchomego w zarząd i użytkowanie a ruchomego na własność.

§ 11. Szczegółowe zasady organizacji i zakres działania Głównego Instytutu ustali statut nadany przez Ministra Górnicwa, ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 12. 1. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

2. Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 kwietnia 1948 r. Nr OGIP 1508 68 w sprawie utworzenia Głównego Instytutu Paliw Naturalnych.

MINISTER GÓRNICWA

R. Nieszporek

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w/z E. Szyr

MINISTER FINANSÓW

w/z W. Jastrzębski

723.

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICWA

z dnia 25 maja 1950 r.

w sprawie zastępstwa sądowego przez Prokuratorę Generalną Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorstw państwowych podległych Ministrowi Górnicwa.

Na podstawie art. 12 pkt. 2 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Finansów, co następuje:

§ 1. Zleca się Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej zastępstwo sądowe przedsiębiorstw państwowych, podległych Ministrowi Górnicwa w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, sądami apelacyjnymi i sądami okręgowymi jako pierwszą instancją; w sprawach wszczętych przed sądami grodzkimi lub sądami pracy — zastępstwo przez Prokuratorę Generalną Rzeczypospolitej Polskiej obowiązuje poczynając od założenia środka odwoławczego do Sądu Najwyższego.

§ 2. W sprawach, w których w myśl § 1 nie obowiązuje zastępstwo przez Prokuratorę Generalną Rzeczypospolitej Polskiej, Prokuratoria Generalna może objąć za-